

Vörös István

Félelemgyerekek

*Mindannyian Trianon
haszonélvezői vagyunk.
Ha haszon a lét. És
az élvezete: élni.*

*Ha nem jönnek akkor
a határok, ha nem csorognak
be az ország belsejébe,
mint padlásról az eső,*

*akkor másfelé tartanak
felmenőink. Az egyik
nem menekül el, a másik
nem marad ott, ahol van.*

*És ha máshol járnak,
másra találhatnak,
és máshol más gyerekeik
lesznek, nem mi, nem mi.*

*Mindannyian a világháborúk
haszonélvezői vagyunk.
Ha nem hal meg az a szép
hadnagy, nagyapádnak*

*esélye sincs. Tudjuk-e
eléggé becsülni a tragédiákat,
melyek utat nyitottak
nekünk? Sorstalanság,*

*nyiss nekem tért!
Gyűlölet- és félelemgyerekek
bátor arcot vágva,
szeretetet utánozva,*

*visszaköveteljük, ami
a miénk. De nem a miénk.
A megölteké. A meg sem
születetteké.*

*Akartok egy másik világot,
nélkülünk? – Dehogy!
Akarok egy másik világot,
nélkületek? – Néha igen.*